FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN

fremsat den 14. januar 1987 *

Høje Domstol.

Efter påstand fra Kommissionen statuerede Domstolen den 15. november 1983, at Italien havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten ved endnu ikke at have indført kvalitetskontrol med frugt og grønsager, der bringes i omsætning på italiensk område, jfr. artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1035/72 (EFT 1972 II, s. 423), og ved ikke at have givet månedlige meddelelser om den i den forløbne måned gennemførte kontrol, jfr. artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2638/69 (EFT 1969 II, s. 593), som ændret ved Kommissionens forordning nr. 2150/80 (EFT L 210, s. 5) (sag 322/82, Kommissionen mod Italien, Sml. 1983, s. 3689).

Cirka 15 måneder efter dommen var afsagt, tilskrev Kommissionen den italienske regering og bad om dens bemærkninger. Den fik ikke andet svar end en anmodning om en fristforlængelse, hvilken anmodning Kommissionen efterkom. Da Kommissionen ikke modtog yderligere oplysninger, indledte den efter en begrundet udtalelse nærværende sag den 11. marts 1986 med påstand om, at Italien havde tilsidesat traktatens artikel 171 ved ikke at have efterkommet Domstolens dom.

Den italienske regering har i sit svarskrift henvist til de vanskeligheder, den er stødt på ved gennemførelsen af denne ordning. Den har anført, at den har ladet udarbejde en detaljeret rapport vedrørende de sammensatte problemer i forbindelse hermed, og at det lovforslag, der blev forelagt Deputeretkammeret den 13. marts 1986, indeholdt en plan til at etablere et særligt organ, der skulle være ansvarlig for gennemførelsen af fællesskabsforordningerne. Domstolen har i dag fået oplyst, at lovforslaget endnu ikke er trådt i kraft, og at de organisatoriske ændringer, der er nødvendige for at gennemføre den italienske regerings forpligtelser, endnu ikke er gennemført.

Jeg skal understrege, at Domstolen i sin dom af 15. november 1983 ikke betvivlede, at den italienske regering stod over for vanskeligheder, men henviste til det forhold, at markedsordningen for frugter og grønsager var blevet tilvejebragt i 1962, og at den havde foreligget i sin nuværende form siden 1972. Domstolen tilføjede: »Selv om oprettelsen af et effektivt kontrolsystem inden for disse rammer er stødt på reelle vanskeligheder, burde det i betragtning af det tidsrum, der er forløbet siden reglerne om oprettelsen af en fælles markedsordning trådte i kraft, have været muligt for de italienske myndigheder at tage de nødvendige skridt til at løse de bestående vanskeligheder, sikre iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger til en effektiv kontrol og opfylde forpligtelsen til at afgive meddelelser, således som fastsat i forordning nr. 2150/80«.

* Oversat fra engelsk.

Der er siden gået tre år, og situationen er stadig den samme. Det er principielt særligt beklageligt, at Domstolens dom ikke er blevet efterkommet. Der må således utvivlsomt gives Kommissionen medhold i dens påstand, ligesom Italien bør betale sagens omkostninger.